

“Α Γαπήσου”, ένας τίτλος με πολλά υπονοούμενα επαναφέρει στο προσκήνιο την Θεοδοσία Τσάτσου, της οποίας είχαμε χάσει τα ίχνη της τελευταία. Είναι εδώ όμως, πιο δυναμική από ποτέ να μας ταξιδέψει και να μας τρελάνει άλλη μια φορά με τις απίστευτες φωνητικές της ικανότητες-δυνατότητες, παρουσιάζοντας και προσθέτοντας νέα στοιχεία, εξελίσσοντας όλο και παραπάνω αυτή την εξαιρετική φωνή.

Αν σταθούμε όμως μόνο στις φωνητικές ικανότητες της Θεοδοσίας θα υποβαθμίσουμε την όλη δουλειά που έχει γίνει σε αυτό το νέο της cd.

Το “Α γαπήσου” είναι μια εξαιρετική δουλειά από συνθετικής απόψεως, καθώς ο πειραματισμός με νέους ήχους που χρησιμοποιεί η Θεοδοσία Τσάτσου είναι αυτοί που μας φέρνουν προ εκπλήξεως, καθώς διαφέρει κατά πολύ από τις προηγούμενες της δουλειές. Κρατώντας πάντα το βασικό και χαρακτηριστικό της στιλ που μας έχει συνηθίσει, μας ταξιδεύει σε μονοπάτια της jazz, της blues αλλά και της ανατολίτικης folk μουσικής με βασικό χαρακτηριστικό την ενσωμάτωση μπουζουκιού σε ορισμένα κομμάτια της, εναρμονίζοντας την ευρωπαϊκή μουσική με την ανατολίτικη. Εξαιρετικοί ρυθμοί, ένα μίγμα rock και λαϊκού, ηλεκτρονικής και blues, jazz και pop. Ένα συνεχές παιχνίδισμα είναι το στιχουργικό κουβάρι που ξετυλίσσεται από το πρώτο έως το τελευταίο κομμάτι του δίσκου, άλλοτε μιλώντας για τον έρωτα και άλλοτε περνώντας εύστοχα και έξυπνα κοινωνικά μηνύματα.

Ο νέος δίσκος της Θεοδοσίας Τσάτσου είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα ότι εδώ δεν

έχουμε να κάνουμε με κάποια τυχαία καλλιτέχνηδα αλλά με ένα εξελισσόμενο μουσικό πνεύμα της χώρας μας που αξίζει να στρέψουμε την προσοχή μας και να ασχοληθούμε μαζί της.

Κείμενο: Αντώνης Δριβελόπουλος

rockap.gr